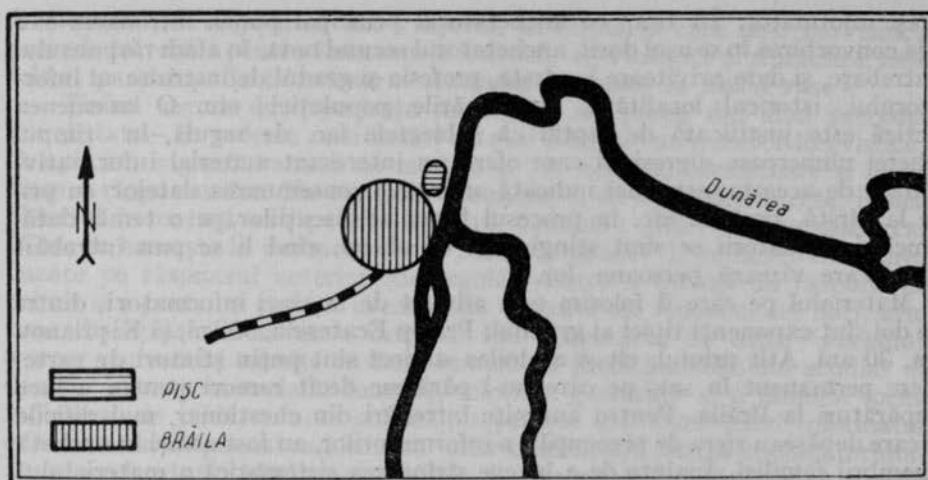

Schița 1

în întregime de coloniști velicoruși, ai căror strămoși s-au așezat pe aceste meleaguri cu câteva generații în urmă. Se știe că după sinodul convocat la Moscova în deceniul șase al secolului al XVII-lea de către patriarhul Nikon, o parte din credincioșii ruși au refuzat să se supună hotărârilor sinodale și pentru a scăpa de persecuții din partea bisericii oficiale, au luat drumul pribegiei¹. O ramură a acestor băjenari, anume adepții sectei lui Filip (de unde și denumirea de *lipoveni*), s-au răspândit în țările de la frontiera de sud a Rusiei, unde s-au bucurat de toleranță religioasă din partea Poartei și a autorităților austro-ungare. Fiind sectanți desprinși de biserica pravoslavnică, era și firesc să caute protecție în deosebi din partea unei administrații neortodoxe.

În Principate, un punct de atracție pentru ei l-a constituit și fostul județ Brăila, supus turcilor pînă la 1828. Orașul Brăila², de pildă, datorită tradiției sale lipovenești (un cartier al orașului, Comorovca, este locuit în cea

¹ Amănunte cu privire la istoricul lipovenilor pot fi găsite la: I. V. Goehlert, *Die Lippowaner in der Bukovina*, „Sitzungsberichte der phil. - hist. Klasse der K. Akademie der Wissenschaft“, 41 Band, Viena, 1863, p. 478; Episcopul Melchisedec, *Lipovenismul, adică schismaticii sau răscolnicii și ereticii rusești*, București, 1871, p. 21; I. Polek, *Die Lippowaner-Colonien in der Bukovina*, „Mitteilungen der K. Königs. Geographischen Gesellschaft“, t. XXVIII, Viena, p. 301; D. Demitriu, *Lipovenii din Bucovina*, „Candela”, Cernăuți, 1894, R. F. Keindl, *Das Entstehen und die Entwicklung der Lippowaner-Colonien in der Bukovina*, „Archiv für oester. Geschichte“, Bd. LXXXIII, II Hälfte, Viena, 1896, p. 237–305; Al. P. Arbore, *Așezările lipovenilor și rușilor din Dobrogea*, „Arhiva Dobrogei”, vol. III, nr.1, București, 1920, p. 1–23; I. I. Nistor, *Cercetări asupra cultului lipovenesc din România*, „Analele Academiei Române”, Memoriile sect. ist., seria III, t. XXIX, mem. 9, București, 1947, p. 355 urm.; V. Arvinte, *Un caz de bilingvism slavo-român. În legătură cu elementele românești din graiul lipovenilor din Dumasca*, SCL, 1, 1958, p. 46–50.

² Potrivit datelor recensământului din februarie 1956, în Brăila există 2730 de vorbitori de limbă rusă (după limba maternă). Rubrica „după naționalități” indică, însă, numai 241 de ruși. Diferența se explică prin aceea că majoritatea vorbitorilor de limbă rusă sînt lipoveni care sînt considerați, după cum socot ei înșiși, ca fiind de „naționalitate lipovenească”.